

Ἴσον ἐξ ἴσου ἐπαρέλαβεν ἐν Ἀργεὶ 18 Φεβρουαρίου 1830 Πέτρος Μπάος

Ἡ Κ. Αἰκατερίνα γυνὴ τοῦ ποτὲ Ἰωάννου Μπάου μετακαλέσασα τὴν Δημογεροντίαν ταύτην εἰς τὸν οἶκον τῆς ἐμαρτύρησεν ἐνώπιον αὐτῆς ὅτι ἀποκαθίστησι κύριον ἀντιπρόσωπόν της ὡς νὰ ᾔτο αὐτὴ ἡ ἰδία τὸν υἱὸν της κ. Π. Μπάον εἰς τὸ νὰ διευθετήσῃ ὅλα τὰ ἐντερέσα τοῦ ὁσπητίου της καὶ σὺν τούτοις νὰ ζητήσῃ καὶ παρὰ τοῦ σεβαστοῦ δικαστηρίου ὅλα τὰ κρισολογικὰ αὐτοῦ ἐντερέσα, μένω εὐχαριστημένη εἰς τὰς πράξεις καὶ μεταχειρίσεις αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ μου. Ὅθεν καὶ κατὰ τὴν ἐκ στόματος αἴτησιν αὐτοῦ δίδομεν τὸ παρὸν ἐνδεικτικὸν ἢ δημογεροντία αὕτη τυπωμένον μὲ τὴν σφραγίδα αὐτοῦ καὶ ἐπιβεβαιωμένον μὲ τὰς τῶν Δημογερόντων ὑπογραφὰς εἰς ἐνδειξιν ὅπου ἀνήκει.

Ἐν Σίφνῳ 27 Νοεμβρίου 1829

Οἱ Δημογ.

(Τ.Σ.) Κ. Μπίζας

Ν. Βαλέτας

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς ἐν Ναυπλίῳ τῇ 12 Ἰουλίου 1830

Διὰ τοῦ Κυρίου τοῦ εἰς τοῦ Διευθυντηρίου Γραμματέως

(Τ.Σ.)

Ν. Δραγούμης

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ ἐξ ἴσου ἐν Ἀργεὶ Ἰουλίου 17 1830:

Πέτρος Μπάος

Προστίθεται ἡ μεγάλη σφραγὶς τρίτης τάξεως 1 δρχ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουνίου 1849

Ἰωάννης Δρακούλης

6

Ἀρ. 1428

Ἑλληνικὴ Πολιτεία

Ἡ ἐπὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας.

Πρὸς τὴν Δημογεροντίαν τῆς νήσου Σίφνου.

Προλαβόντος διατάχθη ἡ Δημογεροντία αὕτη, κατὰ διάταγμα τῆς Κυβερνήσεως ὑπ'ἀρ: 1043 μὲ δύο ἀλλεπαλλήλους διαδοχὰς τῆς Γραμματείας ταύτης ὑπ'ἀρ: 406, καὶ 468: νὰ ἐνεργήσῃ ἀναντιρρήτως τὴν κατὰ τὸ Ναύπλιον γενομένην

ἀπόφασιν ἐπιτροπῆς τινὸς κατὰ τὸ 1825 περὶ τῆς μεταξὺ Μοσχοῦς Κωνσταντίνου Πάο καὶ Πάιδων διαφορᾶς, διότι ἡ ἀπόφασις αὕτη παρατηρηθεῖσα προσεκτικῶς ἐθεωρήθη, καὶ εἶναι τῷ ὄντι δικαία, τακτικὴ καὶ νόμιμος, ὥστε οἱ Κύριοι Πάιδες δὲν ἔχουσι καμμίαν βάσιν νομιμότητος πρὸς ἀναίρεσιν αὐτῆς.

Ἄλλ' ὅ ἐπὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας πρώην Γραμματεὺς, χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ προσεκτικὰ τὴν ρηθεῖσαν ἀπόφασιν, ἐξέδωκε τὰς διαληφθεῖσας διαταγὰς ἀφηρημένως πῶς καὶ χωρὶς νὰ ἐξηγήσῃ εἰς ταύτας, κατὰ ποῖον τρόπον ἔμελλε νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπειδὴ εἶν' ἀδύνατον νὰ δοθῇ τέλος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, χωρὶς νὰ διορισθῇ ἑτέρα ἐπιτροπή, κατὰ τὰ ἄρθρα Ζ καὶ ια' τῆς πρώτης ἀποφάσεως, ἡ ὁποία νὰ συνίσταται ἀπὸ δύο ἢ τρία ὑποκείμενα ἀμερόληπτα καὶ οὐδέτερα ὡς πρὸς τὴν διαφορὰν ταύτην, διὰ νὰ ἐξετάσῃ ὅ,τι περιέχεται εἰς τὸ ρηθὲν ἄρθρον ια' τῆς ἐν Ναυπλίῳ ἀποφάσεως, καὶ ν' ἀποφασίσῃ περὶ αὐτοῦ.

Ἦδη ἐπαρρησιάσθη ἐνταῦθα ὁ Κ: Π. Πάος, καὶ διὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνέφερεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ κατὰ τὸ Ναύπλιον διαληφθεῖσα ἀπόφασις δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐνεργηθῇ πρὸς τὸ παρόν, διὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ἐπειδὴ διὰ τῶν προεκδοθεῖσων διαταγῶν, ἡ Γραμματεία καταδικάζουσα αὐτὸν ὡς φυγόδικον, διέταξε τὴν Δημογεροντίαν ταύτην νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἄνω ρηθεῖσαν ἀπόφασιν, διὰ ταῦτα, ἐξαιτεῖ δυνάμει τῶν καθεστώτων νόμων νὰ μείνῃ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἄχρι τῆς ἀποφάσεως τῶν Δικαστηρίων.

Ἡ Κυβέρνησις, θεωροῦσα ὅτι ἡ αἵτησις τοῦ Κ: Π. Πάο, ἂν καὶ αὐτὸς ἀπαντάται λέγων/ ὅτι κατεδικάσθη ὡς φυγόδικος, διότι τοιοῦτον τί δὲν ὑπάρχει εἰς τὰς προλαβούσας διαταγὰς, ἐκτὸς τῆς ἀσαφείας των, καὶ οὔτε ἦτον δυνατόν ποτε νὰ ἐκδοθῇ παρομοία διαταγή, ὡς ἀνέφερεν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐξωτερικῶν, θεωροῦσα αὐτὴν δικαίαν, νὰ ἀναβληθῇ δηλ: ἡ ὑπόθεσις αὕτη μέχρι τῆς ἀποφάσεως τῶν Δικαστηρίων, καὶ τοῦτο, ἐπειδὴ ἡ κατὰ τὸ Ναύπλιον ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ, ὡς ἄνω εἰρήθη, χωρὶς τὸν διορισμὸν ἑτέρας ἐπιτροπῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σήμερον δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ, διότι τὸ πολίτευμα καταργεῖ τὰς ἐπιτροπὰς. Διὰ τοῦτο ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τῆς καὶ τὴν διαληφθεῖσαν ἀπόφασιν, μετὰ διάταγμα ὑπ' ἀρ: 2682: ἐνέκρινε νὰ εἰδοποιηθῶσιν ἀμφότερα τὰ διαφερόμενα μέρη, διὰ τῆς Δημογεροντίας ταύτης, ὅτι ἐπειδὴ αἱ ἐπιτροπαὶ καταργοῦνται, ἐὰν συγκατατίθενται νὰ δώσωσι τέλος τῆς ὑποθέσεως ταύτης δι' αἵρετοκρισίας, καλῶς, ἄλλως δὲ, ἡ ἀποπεράτωσις, ἢ μᾶλλον ἡ ἐνέργεια τῆς κατὰ τὸ Ναύπλιον ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, ἀναβάλλεται ἄχρι τῆς συστάσεως τῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα ὅσον οὔπω συστήνονται.

Ἡ γραμματεία κοινοποιοῦσα κατὰ χρέος τὴν διαταγὴν ταύτην πρὸς τὴν Δημογεροντίαν, εἶναι εὐέλπιδος, ὅτι θέλει ἀκυ(ρώ)σει τὴν ἐκτέλεσίν της.

Τῇ 22 Νοεμβρίου 1827 ἐν Αἰγίνῃ

Ὁ ἐπὶ τοῦ Δικαίου καὶ τῆς Παιδείας
Γραμματεὺς τῆς ἐπικρατείας
(Τ.Σ.) Μιχαήλ Σοῦτσος

ἀρ. 1037: Ἴσον ἀπαράλλακτον τοῦ πρὸς ἡμᾶς παραληφθέντος πρωτοτύπου, καὶ ἐπιστραφέντος τῷ παρρησιάσαντι αὐτὸ, ἀντιγράφου δὲ ἄλλου ληφθέντος κατ'αἴτησιν αὐτοῦ εἰς τὰς ἡμετέρας πράξεις ὑπὸ τοῦ δοθέντος ὡς ἀνωτέρω ἀριθμὸν καὶ ἐν τίτλῳ Θ σελίς 159. Δίδεται δὲ αὐτῷ τὸ ἴσον τοῦτο παρ'ἡμῶν ἐσφράγιστον καὶ ἐνυπόγραφον:-

Ἐν Σύρῳ τῇ 28 Φεβρουαρίου 1827

Ὁ Δημόσιος ὑπογραφεὺς τῆς νήσου Σύρας
(Τ. Σ.) Σκαρλάτος Μάξιμος.

Ἴσον ἐξ ἴσου ἀπαράλλακτον τοῦ πρωτοτύπου

Τῇ 5 Δεκεμβρίου 1827 Σίφνος
ἡ Δημογεροντία Σίφνου

7

Κύριε Α. Γρυπάρη,

Ἀπὸ τὴν ὁποίαν μ'ἀφήσατε ἔκθεσιν, φαίνεται ὅτι ὁλος ὁ ἰσχυρισμὸς παράγεται ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ ἀρσενικοῦ παιδίου Πέτρου, πρὶν τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς Κωνσταντίνου, ὥστε νὰ λάβῃ χώραν ἡ ἐξέτασις τοῦ ὅρου, εἴτε τοῦ προικοσυμφώνου εἴτε τῆς μεταγενεστέρως γενομένης συνθήκης μεταξὺ τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ πατρὸς του...

Ἀλλ'ἐκτὸς τῆς νομικῆς ἀρχῆς, καθ'ἣν ὁ δωρήσας ἅπαξ δὲν δύναται ν'ἀνατρέπη τὴν δωρεάν (Ἀρμενόπουλ: βιβλ. γ'τίτλ. α'), μεταξὺ πατρὸς καὶ ὑπεξουσίου υἱοῦ συμφωνητικὸν δὲν συνίσταται (ἄρθρ. 8, βιβλ: α'τίτλ. θ'τοῦ ιδίου) καὶ ὡς ἐκ τούτου λογίζεται ἀνίσχυρος πᾶσα γενομένη ἀλλαγὴ δι'αὐτῆς τῆς μεταγενεστέρας συνθήκης εἰς τοὺς ὅρους τοῦ προικοσυμφώνου καὶ μάλιστα τοῦ νόμου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ προῖξ ἐπιστρέφει εἰς τὸν πατέρα ὅστις ἐπροίκισεν, ὅταν ἤθελεν ἀποθάνει ἄτεκνον τὸ προικισθέν παιδίον (droit de reversion.- Ἀρμενόπ: ἄρθρ. 48, βιβλ: δ'τίτλ: η') - εἶναι δὲ καὶ φανερόν, ὅτι ἀφοῦ ὑπῆρξε καὶ ὑπάρχει μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ γυνὴ τοῦ Κ. Α. Γρυπάρη καὶ ἐγγονὴ τοῦ

